

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil i dette indlæg forholde mig til regeringens forslag, da jeg som ordfører for det andet forslag kommer tilbage og samler op på de kommentarer til Enhedslistens forslag, der er kommet undervejs.

Den umiddelbare baggrund for regeringens forslag er, at den eksisterende ellov ikke præciserer, hvem der har lov til at importere strøm til Danmark. En virksomhed har nu fået Konkurrencerådet til at sige, at der er fri konkurrence, når der ikke står det modsatte i lovgivningen. Regeringen kunne så have valgt at præcisere i lovgivningen, hvem der har ret til at importere strøm til Danmark, men med henvisning til, at EU ønsker strøm gjort til en handelsvare, har regeringen i stedet valgt at foregribe et kommende EU-direktiv om fri handel med strøm.

Forslaget handler således reelt om at indføre et EU-direktiv, som endnu ikke eksisterer, og endnu ved ingen, hvordan det kommer til at se ud. Der er noget molboagtigt ved en sådan strategi. Jeg kommer til at tænke på historien om molbobonden, som ikke vil træde kornet ned, da han vil jage storken ud af marken. I stedet får han seks andre bønder til at bære sig derind.

Nu har jeg jo ellers rimelig respekt for vor miljø- og energiminister, men her har han altså indtaget molbobondens plads, og i sin bestræbelse på at forhindre ét onde vil han indføre noget andet, som er mange gange værre.

Jeg skal understrege, at der ud fra den EU-logik, der præger regeringen, sikkert er tale om et ganske godt forsøg på at afværge de værste følger af en total liberalisering. Derfor har jeg også lidt ondt af de embedsmænd, som her og fremover bliver sat i den rolle at skulle udvikle, hvad jeg vil kalde danske udgaver af kommende EU-implemteringer.

Det er unægtelig en noget spøjs udgave af dansk EU-miljøpolitik, at nu skal indsatsen bestå i at lave spiselige varianter af kommende EU-direktiver.

I den konkrete sag her er der ifølge mine oplysninger tale om, at EU-Kommissionen, disse højere magter nede sydpå, på et tidspunkt under de mangeårige drøftelser om det indre energimarked har yttet sig positivt med hensyn til en variant, der ligner det foreliggende koncept. Derfor forventer regeringen, at EU-Kommissionen ikke kan gå imod det.

Jeg kan se for mig, hvorledes vi senere, når EU-direktivet måske engang kommer, skal igennem en kamp for at forsvare den danske

lovgivning, og hvor hovedparten af den danske presse vil udlægge det som en eventuel EU-accept af, at Danmark i en række år kan beholde den her foreslåede model, som en stor sejr for Danmark.

Der er således tale om en introduktion af en ny dansk EU-politik: Foregribe kommende dårlige direktiver og så forsvare en dansk variant. Det er ikke lige sådan, denne og tidligere regeringer har markedsført f.eks. vor miljøpolitik i EU på.

Hvis vi så ser på det konkrete indhold, åbner der sig et utal af mulige konsekvenser af loven. I lovbemærkningerne er anført en lang række gode og ædle formål, som dette forslag vil sikre. Det handler om forbrugereje og en miljørigtig udvikling af energisektoren. Men hvorledes bliver det i praksis? Hvilke negative scenarier kan der følge af loven? Det får vi ikke noget svar på, og jeg vil da gerne prøve at kigge lidt i krystalkuglen.

Jeg tager her udgangspunkt i forslagens opgørelse over, at mere end ni tiendedele af det danske elforbrug kan underlægges fri liberalisering.

Punkt 1. Vedvarende energi er i forslaget reduceret til noget, der pålægges forsyningselskaberne. Og det ligger i ånden i hele forslaget, at det absolut ikke er noget positivt set i konkurrencemæssig sammenhæng.

Punkt 2. Kapacitetsudbygning. Det fremgår af lovforslaget, at de danske forsyningselskaber til enhver tid skal kunne forsyne alle danske brugere, uanset hvor meget de vælger at importere fra udlandet. Samtidig vil de danske forsyningselskaber selvfølgelig ud og sælge billig kulkraftstrøm i EU. Det er ikke bare en vision hos dem, det er de i fuld gang med at ruste sig til. Jeg henviser her til KONTEK-forbindelsen.

Kombinationen heraf må nødvendigvis øge behovet for mere kapacitet, også selv om der slet ikke er brug for det. Og vi kan lige erindre om, at både De Konservative og Venstre synes, at det er en idé og en god ting at opbygge en kapacitet, fordi hr. Peter Hansen-Nord jo sammenligner el med grise, som der skal sælges og produceres så mange af som muligt.

Helt aktuelt har man i Norge planer om at bygge to store naturgasværker med det ene formål at eksportere strøm til EU, så i Europaperspektiv kan vi se frem til enorme milliardinvesteringer, som ikke har andet formål end at prøve at udkonkurrere hinanden inden for Europa, og som under alle omstændigheder skubber investeringer i vedvarende energi helt i bund.